

תלמודו בידו

יבמות

דף צ עמוד ב

[א] אלו דברים מן התורה עקרו חכמים בשב ואל תעשה ?

[ב] נביא האומר לעבור על אחת מהמצוות, האם שומעים לו ?

[ג] שלח גט על ידי שליח ולפני שהגיע לידה בטלו בפני בית דין, מה הדין ?

[ד] אשה שנשאת על פי עד אחד ובא בעלה, האם מטמא לה, זכאי במציאתה ובמעשה ידיה, ומפר את נדריה ?

- [א] 1. גר שנתגייר בערב פסח, אסור לעשות את הפסח עד שיעברו שבעה ימים מהמילה.
2. הזאה אסורה בשבת אפילו כשחל יום השביעי בערב פסח, ובכך מבטל את הפסח.
3. אסור להביא סכין של מילה בשבת דרך רשויות דרבנן, ואף אם תידחה המילה.
4. בגד פשתן פטור מן ציצית, שמא יטיל פתיל תכלת של צמר בכסות לילה של פשתן.
5. כבשי עצרת שנשחטו שלא לשמן דינן כשלמי נדבה, וזורק הדם והבשר נאכל.
חל בשבת אסרו חכמים לזורק את הדם, אף שמבטל מצות זריקה, וממילא בשרם אינו נאכל, ואמוריהם אינם מוקטרים.
6. בשבת אין תוקעים בשופר או נוטלים לולב, גזירה שמא יעבירו ברשות הרבים.
- [ב] שומעים אם השעה צריכה לכך, כגון אליהו שהקריב בהר הכרמל אף שהיה שחוטף חוץ.
- [ג] מן התורה הגט בטל. תיקן רבן גמליאל שאסור לבטל גט שלא בפני השליח או האשה. ביטלו: לרבי, הגט בטל. לרשב"ג, אינו בטל. ואין זו עקירת דבר מן התורה: שכל המקדש על דעת חכמים מקדש, והם הפקיעו את הקידושין למפרע בזה שעשו את הכסף שקיבלה כמתנה.
קידשה בביאה, עשו חכמים את בעילתו למפרע בעילת זנות.
- [ד] אינו מטמא לה, כיון שאסורה לו. אינו זכאי במציאתה, שבכך תהיה איבה ביניהם. אינו זכאי במעשה ידיה, כיון שאינו זנה. אינו מפר נדרי עינוי נפש, כדי שתתגנה עליו.